

ПРОТОКОЛ

№ 135

гр. София, 13.01.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 38 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Виктор Б. Чаушев
Съдебни Снежанка М. Коларова
заседатели: Зоя Тр. Харизанова К.

при участието на секретаря Весела Ив. Влахова
и прокурора К. Ив. Б.

Сложи за разглеждане докладваното от Виктор Б. Чаушев Наказателно дело от общ характер № 20221100203142 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За СГП – редовно призована, се явява прокурор Б..

ПОДСЪДИМИТЕ:

М. С. Б. – редовно призован се явява лично.

В залата се явява упълномощеният му защитник адвокат К. В. К., редовно призован.

Ч. И. М. – редовно призован, се явява лично.

В залата се явяват адвокат Д. С. Я. и адвокат Т. П. Н., упълномощени защитници на подсъдимия М..

Е. В. Б. – редовно призована, се явява лично.

В залата се явява адвокат Т. П. Н., упълномощен защитник на подсъдимата Б..

ПОСОЧЕНИТЕ ЗА ПОСТРАДАЛИ ЛИЦА:

И. Т. К. – редовно призована, се явява лично.

В. Н. Ц. – редовно призована, се явява лично.

Д. Р. Б. – редовно призована, не се явява.

С. К. Б. – нередовно призована, не се явява. Призовката до същата върната с отбелязване, че лицето не е намерено на адреса.

Б. Ц. С. – редовно призована, не се явява.

З. Р. И. – редовно призована, не се явява.

Л. С. Т. – редовно призована, се явява лично.

К. И. Г. – нередовно призована, не се явява. Призовката до същата върната с отбелязване, че лицето не е намерено на адреса.

К. К. Г. – редовно призована, не се явява.

Б. С. М. – редовно призована, не се явява.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

ЗАЩИТНИЦИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като изслуша становището на страните, намира, че ход на делото в днешното разпоредително заседание следва да бъде даден. Поради това,

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО В ОТКРИТО РАЗПОРЕДИТЕЛНО ЗАСЕДАНИЕ.

Подсъдимите със снета самоличност и разяснени права в предходно съдебно заседание.

Свидетелката И. Т. К. със снета самоличност в предходно съдебно заседание.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ на свидетелката Ц.:

В. Н. Ц. - родена на ***** година в гр. София, български гражданин, средно образование, неомъжена, неосъждана, живуща в гр. София, ж.к. ***** *****, ЕГН *****, без дела и родство със страните.

Съдът върна личната карта на свидетелката В. Н. Ц. и разясни правата, които свидетелките Ц. и К. имат в качеството си на пострадали, съобразно тезата на обвинението.

Свидетелката В. Н. Ц.: Не желая да се конституирам като граждански ищец и да участвам като частен обвинител по делото.

Свидетелката И. Т. К.: Не желая да се конституирам като граждански ищец и да участвам като частен обвинител по делото.

Свидетелките Ц. и К. бяха освободени от съдебната зала.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания за отводи. Нямаме искания по доказателствата.

СЪДЪТ пристъпи към изслушване на страните по всички необходими, съобразно изискванията на чл. 248 от НПК, въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: По чл. 248, ал. 1, т. 1 считам, че делото е подсъдно на СГС. По т. 2 считам, че няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. По т. 3 считам, че в хода на ДП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване процесуалните права на обвиняемите. По т. 4 считам, че не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила към настоящия етап. По т. 5 няма основания за разглеждане на делото при закрити врати, нито да се привлича резервен съдия или резервни съдебни заседатели. Не се налага извършването на следствени действия по делегация, нито назначаването на вещо лице, преводач или тълковник. По т. 6 считам, че не са налице основания за изменение на наложените мерки за процесуална принуда. По т. 7 нямам искания по доказателствата към настоящия момент.

Адвокат К. К.: Считам, че делото е подсъдно на СГС. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Считам, обаче, че на ДП е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подзащитния ми, което ограничава правото му на защита. Същото се изразява в следното:

В обстоятелствената част на обвинителния акт, на стр. 8 е записано следното: „Д. Б. и С. Б. се съгласили с условията, предложени им от обвиняемите Ч. М. и Е. Б., след което двете започнали да работят там. Това се случило в началото на месец октомври 2018г. Д. Б. работела ежедневно от 10:00 часа до 20:00 часа всеки ден в горепосочения масажен салон малко повече от година, до края на 2019г.“. Същевременно с диспозитИ. на обвинителния акт, на стр. 35 спрямо подзащитния ми е повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл. 159г вр. 159а, няма да цитирам цялата правна квалификация, за това, че в периода от неустановена дата през месец октомври 2018г. до 27.11.2021г. при условията на продължавано

престъпление с повече от две отделни деяния набирал отделно лице, а именно лицето Д. Р. Б.. Също така на стр. 36 от обвинителния акт също в диспозитИ. спрямо подзащитния ми е повдигнато обвинение с правна квалификация по чл. 155, ал. 5, т. 1 вр. ал. 3 и т.н. за това, че в периода на неустановена дата през месец октомври 2018г. до 27.11.2021г. в гр. София извършил това престъпление с посочената правна квалификация по отношение на лицето Д. Р. Б.. За позащитния ми остава неясно срещу кое от двете твърдения, изложени в обвинителния акт следва да се защитава – твърдението, посочено в обстоятелствената част на обвинителния акт, а именно, че свидетелката Б. е работела до края на 2019г. или твърдението, посочено в диспозитИ. на обвинителния акт, относно обвиненията, повдигнати спрямо него по пункт 2 и пункт 4, че това се е случвало до 27.11.2021г. по отношение на свидетелката Б.. В обстоятелствената част на обвинителния акт, съобразно разпоредбата на чл. 246, ал. 2 НПК следва да бъдат посочени престъплението, извършено от обвиняемия, времето, мястото и начина на извършването. Най-съществените обстоятелства от изброените безспорно са тези свързани с времето, мястото и начина на извършване. Без пълното, ясно и точно описание на същото не може да се приеме, че е налице обвинителен акт, даващ основание да бъде проведено съдебно производство по делото. Неяснотата, непълнотата, двусмислието и противоречията в обвинителния акт винаги водят до ограничаване правото на защита на подсъдимия и поради неотстраняването им по съответния процесуален ред се приема за съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК, което впоследствие би могло да бъде основание постановената въз основа на такъв обвинителен акт присъда да бъде отменена. Указания в този смисъл са дадени в множество съдебни решения и най-вече в ТР 2 от 2002 по НД № 2 на ОСНК на ВКС. Изложеното ми дава основание да направя искане да бъде прекратено съдебното производство и делото да бъде върнато на прокурора, за да бъдат отстранени допуснатите процесуални нарушения. Ако приемете, че такИ. не са допуснати, нямам искане делото да бъде разглеждано по реда на особените правила. Имам обаче искане, ако приемете, че не е допуснато съществено процесуално нарушение и делото ще продължи, да бъде намален размерът на „паричната гаранция“, определена на подзащитния ми или да бъде отменена изцяло, тъй като считам, че същият има перфектно процесуално поведение и не са налице опасностите, посочени в НПК, за да продължи да действа спрямо него тази мярка за неотклонение, не е налице нито опасност да се укрие, нито е налице опасност да извърши престъпление. Нямам искания за събирания на нови доказателства, делото да бъде разгледано по общия ред.

Подсъдимият М. С. Б.: Съгласен съм с казаното от моя адвокат. Нямам какво да добавя.

Адвокат Т. Н.: Считам, че делото е подсъдно на СГС, родово и местно. Считам, че не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. По т. 3 съм съгласен и подкрепям заявеното от

колегата К. и считам, че са налице основанията, визирани в закона, поради което следва делото да се върне на прокурора за отстраняване на допуснатите процесуални нарушения. Само искам да добавя по отношение на моите двама подзащитни, в обвинителния акт е записано, че подзащитната ми Е. Б. е с мярка за неотклонение „гаранция в пари“ в размер на 500 лева, а тя няма мярка за неотклонение, Определението е на СРС, потвърдено от СГС, и след това въобще не е взимана мярка за неотклонение спрямо подзащитната ми. Спрямо подзащитния ми Ч. М. аз също моля да бъде отменена взетата мярка за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 1000 лева. Считам, че и в досъдебната и в съдебната фаза на производството, делото е пред вас, видимо има перфектно процесуално поведение, 15 месеца вече, горе долу, продължава мярката за неотклонение, считам, че с поведението си не е показал основания тази мярка за неотклонение да продължава, и моля да бъде отменена. В случай, че решите, че посоченото и от колегата и от мен не е основателно и не е необходимо делото да се връща на прокуратурата за отстраняване на въпросните процесуални нарушения, моля да насрочите делото за следваща дата да бъде разглеждано по общия ред. Районен съд в действителност взе на двамата ми подзащитни по 500 лева „парична гаранция“, но СГС отмени по отношение на подзащитната ми и я остави без мярка за неотклонение, а на подзащитния ми Ч. М. увеличи от 500 на 1000 лева.

Адвокат Д. Я.: Аз считам, че делото е подсъдно на СГС. Становището ми е същото като на колегите. Присъединявам се към становището на колегата К. за това, че е допуснато отстранимо процесуално нарушение, което той подробно обясни в какво се изразява нарушението. То е отстранимо и следва да бъде върнато делото на прокуратурата. Присъединявам се и към становището, което изрази колегата Н. по отношение мярката за неотклонение на нашия подзащитен Ч. М.. Има изрядно процесуално поведение, той има известен адрес, трудово ангажиран е, има семейство и моля да отмените мярката му за неотклонение. Нямам искания за събиране на нови доказателства сега. Моля да насрочите делото за разглеждане по общия ред, ако приемете, че е неоснователно искането за прекратяване на производството.

Подсъдимата Е. В. Б.: Съгласна съм с казаното от моя адвокат. Нямам какво да добавя.

Подсъдимият Ч. И. М.: Поддържам казаното от моите адвокати. Нямам какво друго да добавя.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че в хода на ДП, както казах, не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване процесуалните права на обвиняемите. Поставените възражения считам, че касаят решаване на делото по същество и следва да бъдат изяснени в хода на

съдебното следствие. Относно останалите искания за изменение на наложените мерки за неотклонение „парични гаранции“ в по-малък, считам, че наложените към настоящия момент и в такъв размер „парични гаранции“ са законосъобразни, най-вече напълно отговарят целите и изискванията на чл. 57 НПК, както и способстват за добросъвестно процесуално поведение на подсъдимите. По изложените съображения моля да не уважите така направените искания.

СЪДЪТ, след съвещание и като изслуша становището на страните, намира, че делото е подсъдно на СГС, тъй като срещу всеки от подсъдимите се поддържа обвинение и за престъпление, квалифицирано като такова по чл. 321 НК, което се твърди да е било осъществено в гр. София.

Съдът намира, че не са налице основания, които да налагат прекратяване или спиране на наказателното производство.

Наред с това съдът преценява, че на ДП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които налагат съдебното производство да бъде прекратено и делото върнато на СГП за тяхното отстраняване, тъй като същите са отстраними такИ., но не могат да бъдат отстранени в хода на съдебното производство.

По отношение на обвиняемите М. Б., Ч. М. и Е. Б. в съответните постановления за привличането им в това процесуално качество от ДП и в диспозитИ. на обвинителния акт е било предявено обвинение за извършени деяния, квалифицирани като престъпления по чл.159г; вр.чл.159а; вр.чл.20 НК и по чл.155, ал.3 и ал.5; вр. ал.1; вр. чл.20 НК с посочено пострадало лице Д. Б.. Всеки един от тримата обвиняемите е упрекнат в извършване в съучастие с другите двама обвиняеми, на набиране и на свождане към блудствени действия на посоченото пострадало лице, в качеството им на съизвършители. При формулиране на тези обвинения от ДП и в диспозитИ. на ОА са посочени противоречиви факти относно времето на осъществяване на всяко от тях, за всеки от претендираните съизвършители. Така спрямо обвиняемия Б. на ДП се поддържа да ги е осъществил в периода от м.10.2018г. до м.12.2019г., докато в диспозитИ. на ОА се твърди друг период /м.10.2018г. до 27.11.2021г./. Същевременно спрямо сочените за съизвършители обвиняеми М. и Б. са упреknати на ДП и в диспозитИ. на ОА да са осъществили деянието по чл.159г НК в период от м.10.2018г. до м.12.2019г., докато за период на съвместно осъществяване от тяхна страна на деянието по чл.155 НК е посочено времето от м.10.2018г. до 27.11.2021г. /за М./ и от м.10.2018г. до м.12.2019г. /за Б./. Така констатираните противоречия в тези обвинения на сочените за съизвършители Б., М. и Б. допълнително се задълбочават и от твърденията, направени от прокурора в обстоятелствената част на ОА, че посегателството срещу личността на свидетелката Д. Б. е било преустановено „в края на 2019г.“, без да бъде ангажиран дори съответен месец от тази година.

Налице е несъответствие между диспозитив и обстоятелствена част на ОА, в частта относно времето на осъществяване на инкриминираните деяния,

квалифицирани по чл.159г НК и по чл.155, ал.3 НК, с посочено пострадало лице свидетелката С. Б., в чието извършване в съучастие, като съизвършители, са били обвинени М. и Б.. Така в диспозитИ. на ОА се поддържа, че те са били осъществени в период от м.11.2017г. до м.06.2018г., докато в обстоятелствената част на обвинителния акт /въпреки пестеливостта на фактите/ прокурора е посочил, че С. Б. е осъществила първия си контакт с обвиняемите М. и Б. през м.10.2018г., при това съвместно и със св. Б., като ангажиментите на св. Б. към двамата обвиняеми били изпълнявани от нея в период „около месец“.

Същото такова несъответствие се открИ. и в поддържаното спрямо обвиняемата Б. обвинение за деяния, квалифицирани като престъпления по чл.159г НК и по чл.155 НК, с посочено пострадало лице свидетелката В. Ц.. В диспозитИ. на ОА се поддържа, че същите били осъществени от Б. в периода от м.08.2016г. до м.08.2021г., докато в обстоятелствената част на ОА прокурорът твърди, че св. Ц. „работила“ за обвиняемата Б. за период от „около една година“, като започнала през 2016г. /без да се твърди, че било през м.08./.

Във внесенния обвинителен акт в неговата обстоятелствена част /раздел II-1 „фактически действия на участниците в ОПГ“/ са налице неясни твърдения на прокурора и относно времето/началния момент/ на осъществяване на деянието /по чл.321 НК/. На стр.3 от ОА прокурорът е изнесъл твърдения, че „в началото на 2016г. обвиняемият Б. провел разговор с другите двама обвиняеми в които им „предложил ....“, след това пак на стр.3 от ОА са изнесени твърдения, че „М. и Б. приели предложената им схема...“. Така в ОА /в неговата обстоятелствена част и в диспозитИ. му/ е налице неяснота относно времето /началния момент/ на осъществяване на инкриминираното деяние по чл.321 НК, тъй като обвиняемите, а и съда са изправени пред необходимостта да гадаят дали с това свое твърдение прокурорът визира първия месец от календарната година, първото тримесечие или първото полугодие на всяка календарна година. Неяснотата относно този елемент от поддържаното обвинение поставя всеки от обвиняемите и техните защитници в невъзможност да се защитават адекватно, от една страна защото времето на деянието е съществен съставомерен елемент на всяко обвинение, а от друга страна и в конкретния случай, конкретизирането /поне като период от време, съобразно вижданията на прокурора за „начало на годината“/ на началния момент на претендираното продължително деяние по чл.321 НК е от съществено значение за упражняване на правото на защита на обвиняемите. Това е така и поради това, че в ОА /на стр.4/ се твърди, че този начален момент е един и същ за всички обвиняеми /началото на 2016г./, когато обвиняемият Б. провел разговори с другите обвиняеми, а последните приели да участват в претендираното с ОА инкриминирано престъпно сдружение. Това твърдение на прокурора, наред и с липсата на достатъчно информация относно конкретни обстоятелства, които смята, че са били осъществени от всеки от обвиняемите в този начален момент, прави поддържаното обвинение по чл.321 НК неясно. Това е така, тъй като не става ясно дали прокурора претендира, че тези първоначални разговори са били провеждани между

тримата обвиняеми съвместно или последователно, дали същите били проведени на една дата /макар и неустановена/ или на различни такИ., дали обвиняемите М. и Б. приели предложението на Б. непосредствено след разговора/разговорите или известно време след това.

Горните обстоятелства сочат, че в постановленията от ДП, с които Б., М. и Б. са били привлечени, като обвиняеми и в ОА е налице несъответствие относно съществен елемент от състава на всяко от горните престъпления, а именно времето на тяхното осъществяване. Наред с това така констатираното несъответствие е довело и до противоречие в коментираните обвинения по чл.159г и чл.155 НК, поддържани спрямо всеки от обвиняемите, тъй като се поддържа те да са били извършени от тях в съучастие, като съизвършители, но по различно време без в съответните процесуални актове да са отразени фактически основания за тези твърдения на прокурора.

Като друго нарушение, което налага прекратяване на съдебното производство, съдът цени обстоятелството, че с постановленията на водещия разследването от ДП, както и с внесения ОА се поддържа обвинение срещу всеки от обвиняемите лица за различен брой престъпления, квалифицирани като такИ. по чл. 159г; вр. вр .чл.159а, ал.2, т.6; вр.ал.1; вр. чл.20, ал.2; вр. чл.26, ал.1 НК и по чл.155, ал.3 и ал.5; вр. ал.1; вр. чл.20, ал.2; вр. чл.26, ал.1 от НК. Съобразно постановленията за привличане и внесения обвинителен акт, всеки от обвиняемите Б., М. и Б. е обвинен в това да е осъществил претендираните престъпления в условията на продължавана престъпна дейност. Формулираното по този начин обвинение в постановленията за привличане на обвиняемите и във внесения обвинителен акт срещу тях, е неясно и не им дава възможност да научат в какво точно са обвинени и срещу какви точно факти същите следва да организира своята защита. В конкретния случай съдът намира, че е налице несъответствие между словесна и цифрова квалификация на претендираните престъпления. Така от една страна, в цифровата квалификация се поддържа становището, че всяко от тези престъпления е било извършено в условията на чл. 26, ал.1 НК, чрез множество отделни деяния. В словесната квалификация на тези обвинения в диспозитивите на постановленията за привличането им като обвиняеми и на ОА, както и в обстоятелствената част на ОА, обаче, не са описани и не са обособени, дори и с посочване на минимално необходимите характеристики, всяко едно от отделните деяния, които според прокурора представляват продължаваната престъпна дейност, в която Б., М. и Б. са обвинени. В този смисъл, нито едно от претендираните отделни деяния по „набиране“ /чл.159а НК/ и по „свождане“ /чл.155 НК/ извършени спрямо едно и също лице, сочено за пострадад, не е обособено и описано като време и начин на осъществяване, чрез посочване на претендирани конкретни действия на всеки от обвиняемите при извършване на всяко от деянията, които според прокурора осъществяват всяко от продължаваните престъпления по чл.159а и по чл.155 НК. Нещо повече, тези сочени от прокурора деяния дори не са конкретизирани и по брой. Твърди се единствено това, че са „повече от две отделни деяния“.

Неяснота в позицията на прокурора относно съставомерни действия на обвиняемите се установява и относно претендирания начин на осъществяване

на деянията по „набиране“ /чл.159а НК/. Така в диспозитИ. на ОА се поддържа твърдението, че всяка от пострадалите свидетелки е била „набрана“, чрез „обещаване, даване и получаване на облаги“, а спрямо св. И. К. и чрез „използване на принуда“. В обстоятелствената част на ОА може да се открие известно описание на претендираното „обещаване и даване на облага“ и на използвана спрямо св. К. „принуда“, но липсва посочване на конкретни факти относно претендираното за използвано от обвиняемите и „получаване на облаги“, за да се съгласят да „наберат“ всяка от свидетелките, сочени за пострадали лица. Така констатираните непълноти и противоречия в ОА изправят обвиняемите пред невъзможност да разберат обвинението - дали всеки от тях е участвал в съответното претендирано /деяние/, респ. престъпление по чл.159а и сл.НК, реализирайки при всяко от тях една и съща от формите на изпълнителното деяние /набиране/ и чрез всеки от описаните методи, наред и с другите обвиняеми.

Липсата на посочване на конкретни фактически обстоятелства или посочването на противоречиви такИ., касаещи действията на обвиняемите лица, на времето, начина и механизма на извършване на престъплението, всякога съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. Това е така, тъй като обстоятелствената част на обвинителния акт определя предмета на доказване по делото и поставя фактическите рамки на обвинението, срещу което обвиняемите лица са принудени да се защитават, а диспозитИ. на ОА, посочва приложимото, според прокурора право и в този смисъл определя правните рамки на обвинението. Поради това фактическия дефицит в обстоятелствената част на обвинителния акт относно описанието на съставомерни признаци на деянията, както и установените несъответствия с диспозитИ. на същия, изправят обвиняемите пред невъзможност да разберат обвинението /в неговата фактическа и правна част/ и да организират своята защита.

Посочените нарушения, според настоящия съдебен състав са съществени и са основания за прекратяване на съдебното производство в този стадий на процеса, тъй като, от една страна препятстват възможността на обвиняемите лица да разберат точния характер на обвиненията и да организират адекватно своята защита, а от друга страна не могат да бъдат отстранени в съдебната фаза на наказателното производство.

Така изразеното от настоящия съдебен състав становище за необходимостта от прекратяване на съдебното производство, от една страна, а и предвид обстоятелството, че от началото на ДП до настоящия момент е изтекъл един значителен период от време, през който период подсъдимите Б. и М. са демонстрирали коректно процесуално поведение по делото, съдът намира, че търпените от тях мерки за неотклонение „гаранция в пари“ в различен размер към настоящия момент се явяват несъразмерно тежки, като целите визирани в разпоредбата на чл. 57 от НПК могат да бъдат постигнати и с по-лека мярка за неотклонение, която е способна да осигури нормалното развитие на наказателното производство, както и да възпре всеки един от двамата подсъдими от извършването на обществено опасни деяния. Аргументи в тази насока съдът открИ. и в обстоятелството, че всеки един от

тях се явява лице с необременено съдебно минало, като по делото не са приложени доказателства, които да сочат, че същите са осъществили други деяния, за които да са привлечени по съответния ред към наказателна, респективно административно наказателна отговорност. Поради това настоящият съдебен състав намира, че мярка за неотклонение спрямо всеки един от подсъдимите Б. и М. следва да бъде изменена в „подписка“.

Поради това

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 3142/22г. по описа на СГС-НО, 38-ми състав и **ВРЪЩА** делото на СГП за отстраняване на нарушенията, посочени в обстоятелствената част на определението.

ИЗМЕНЯ мярката за неотклонение на подсъдимия М. С. Б. с ЕГН ***** от „гаранция пари“ в размер на 20 000 лева в „подписка“.

ИЗМЕНЯ мярката за неотклонение на подсъдимия Ч. И. М. с ЕГН ***** от „гаранция пари“ в размер на 1 000 лева в „подписка“.

Определението може да бъде обжалвано или протестирано в 7-дневен срок от днес пред Апелативен съд - София.

Съдебното заседание приключи в 11:05 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____